R 1755
16a
Sz. 1133
9023.

Zygmunt Noskowski

„Lenista za Tinur granicami"

Pieśń na 4 głosy
według hymnu Aleksandra Fredry.

BIBLJOTEKA
WARSZAWSKIEGO
TOW. MUZYCZNEGO

R 1785

Osoby:

Cześnik Rejentowicz – baryton
Klara, jego wychowanica – sopran
Rejent Milarek – bas
Wacław, syn Rejenta – tenor
Podstoli – alt
Sędzia – tenor
Dyndalski, mamelut – bas
Inni goście domowi Cześnika
Służba, kuchcik, pachołek, dworzanie
muzyka, kapela pachołków, dworzanie
i służba płci obojga.

Akt I
Akt II str. 44
Akt III str. 87
Akt IV str. 118

Akt I.

Pokój w zamku Cześnika. Troje drzwi. Gitara na ścianie.

Scena 1a (Cześnik – Dyndalski)

Cześnik siedzi przy stole i przegląda papiery. Dyndalski ~~szykuje do śniadania~~

Moderato.

Cześnik

Pięk- ne do- bra w każdym względzie –

Cz

La- sy- gle- ba wy- śmie- ni- ta –

Cz

Do- brą żoną pewnie bę- dzie –

Cz

Co za czyn- sze! To ko--

Cz. Dyndalski

bie - - ta!... (2) Trzy fol-war-ki (Dyn.) Mi-ta wdo-wa. Arcy-

mi-ta, a-ni sto - - - - wa.

cresc.

Cz

Qua o-pie-kun i qua krewny Miałbym z Klarą sukces

8va

Cz

pewny; (3) A-le Klara mło-da pło-cha, Cho-ciaż dzisiaj

Cz

i po-ko-cha, Któż za ju-tro mi za-rę-czy? Nikt ro-zum-ny, jaś-nie

Cz

pa - - nie; Rzecz to śli - - - zka. Tu sęk wtaś-nie!

Cz

Na toż-bym się, mo - - ciumpanie, Kawalerstwa dziś wy-rze-kał, By

Cz.

kto.... (Uderza ręką w stół) (5) Niech go piorun trzaśnie Tu-go na to

molto rallent

Cz

bę-dzie czekał. (zamyśla się, potem bierze talerz)

a tempo

Cz

Ma do-cho-dy wprawdzie znaczne- Pods to-

Cz

li-na ma znaczniejsze; (6) Z wdów - - kę

Cz

za- tem działać zacz-nę.

Cz. Dyndalski

bie -- ta!... (2) Trzy fol- war-ki (Dyn.) Mi- ta wdo-wa. Arcy-

mf

mi- ta, a- ni sto - - - - wa.

cresc. f

Cz

Qua o-pie- kun i qua krewny Miałbym z Klarą sukces

8va mf

Cz

pewny; (3) A-le Klara mło-da pło-cha, Cho-ciaż dzisiaj

p mf

Cz D

i po- ko-cha, Któż za ju-tro mi za-rę- czy? Nikt ro- zum-ny, jaś- nie

mf

Cz D

(4) pa- - nie; Rzecz to śli- - - zka. Tu sęk sołaś- nie!

p mf

Cz

Na toż-bym się, mo- - ciumpanie, Kawalerstwa dziś wy-rze- kał, By

f

Cz

kto.... (Uderza ręką w stół) (5) Niech go piorun trzaśnie Dłu- go na to

f f

molto rallent

Cz

bę- dzie czekał. (zamyśla się, potem bierze talerz)

a tempo pp mf p

Cz

Ma do- cho- dy wprawdzie znaczne, Podsto-

Cz

li- na ma znaczniejsze; (6) Z wdów - - ką

Cz

za- tem działać zacz- nę.

Cr

Ba - - - wi znami - w domu Mary, Bo krewniacz - ka

Cr
Dyr

jej da - le - - - - - ka, A - le mnie się

(Cr)

wszystko zda - je...

(Cześnik parska śmiechem) Pf! Ha! ha! ha! ha! ha!

D

O - na cze - goś więk - szej czeka

Un poco più animato

Cr

ha! O - na... ha! ha! czegoś... ha! ha! więk - szej... ha! ha! czeka...

(8)

Cr

ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! A bodajże cię Dyndalu, Z tym konceptem!

Cr

Cze - goś cze - ka. Ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! Tfy!

Cr

Jakiem się uśmiał szczerze. Cze - ka!... Bardzo temu wie - -

5

Scena 2ga Wchodzi Papkin

Papkin
Cześnik

Allegretto scherzando.

vzę.

Papkin

Bóg z wazonością mój Cześni - ku, Pę - drąc

P.
Cr

crwa - łem na rozka - zy, Za - mę - czy - łem szkap bez li - ku, Wy - woró - ci - łem ze sto

P.
Cr

ra - zy, Tak, że z nowej mej ko - las - ki Gdzieś po dro - dze tył - ko

poco ri - te - nu - to.

P.
Cr

trzaski.

(10)

a tempo

Poco meno.

rę - czyć za to mo - gę,

P. Cr

poco pesante

Że mój Pap-kin tu pie--cho--tą Prze-wę-dro---wał

poco pesante

P. Cr

ca--łą dro--gę, A na po-drôż da---ne

P. Cr

zło--to, 11 Gdzieś ro-sta-wił przy la-be--cie.

Allegretto

Patrz Cześ-niku-

P. Cr

poznasz przecie.

(prokazuje pistolet)

Cóż mam po-znać?

Wy-strze-lo-ny, wy-pa-

cre-scen-do

P. Tyn.

lo-ny.

Dyndalski (odchodząc)

12 Gdzieś na wrony

sostenuto

Gdzie, do ko-go, mil-czeć muszę, Lecz nie

cre--

P. Cr

kar-ty są przy-czy-ną, Żem się w drodze spóź-nił nie-co.

P. Cr

csen-do

P. Cr

13 Lecz co wi-dzę! tu śniada----nie.

Cześnik

Ha! śnia-

P. Cr

da--nie.

Ach Cześ-ni-----ku! Już to sześć dni i sześć

Moderato. 14

P. Cr

no-cy Nic nie mia--łem na jęz-yku.

Tak się

Jedz i słuchaj.

P. Cr

sta-nie.

Allegretto.

Strzelam gracka, rzecz to znana.

15 Rzecz to

P. Cr

Poco moderato.

zna-na, że w mej mo-cy Ka-zać zamknąć wasz-mość pa-na, Za wia-

P. Cr

(Papkin wzdryga się ze strachem)

Za-za-zamknąć!

do-me daw-ne sprawki.

Poco più mosso.

P. Cr.

Po-po-po-po- - - - - co?

Czyż nie znajdziesz lep- - szej

Stesso tempo.

Dla za-baw-ki.

16

P. Cr.

so-bie? A-ja-jaj! a-ja-jaj!

Ci-cho! ci-szej! Ja to mó- - wię, By od-

P. Cr.

świeżyć wtwej pa-mięci, Nim powiorzę mo-je chę- ci, Coś mnie winien, a ja to-bie.

P. Cr.

Ach, co ka-żesz wszystko zro-bić. Bytbym za-raz dopadł konia, Bom jest

17 Allegretto.

leggiero.

P. Cr.

jeź-dziec dosko-na-ły. Tyl-ko pozwól: Kładłem na-wet wstrzemię

A bo-daj-żeś!

cresce...do

P. Cr.

no-gę... Za-raz. Szed-łem so-bie, Mi-na tę-ga

stu-chaj!... 18

P. Cr.

włos wpierścieniej Gło- - - wa wgó- - rę— a wej-rze- - - nie!...

(Cześnik uderza ręką w stół)

cresc.

P. Cr.

Nad-toś żyzny

A - - leż cicho! 19 A bez-boż-ny

P. Cr.

ty ję-zy-ku! I tyrkotny i ktamli-wy.

Nad-toś ży-wy mój Cześ-

P. Cr.

ni-ku. Gdy-bym także równie tobie, Na-mię tność-ci nie brał wrzy-zy,

Cresc

(Uderza rękojeścią szpady)

(Uprzedzając uderzenie)

P. Cr.

Os-trze mojej Ar-te-mi- - - - zy... Bro-szę mó- - - -

20

(Cześnik podnosi rękę)

rallent. Meno mosso

P. Cr.

wic

Moderato.

Oj- - - ciec Kla- - ry Kupit

dimin

ze wsią za-mek sta-ry, Tu mieszkamy jakby so-wy;

Lecz co gor--sza, że po-to-wy dru-giej zamku-

21

czart dziś-dzi-siem. Czy ina-czej: Rejent Milorek- Słod-ki,

(Papkin przerażony)

ci---chy, z kor-nem li-cem, Ale zdjabłem, zdjabłem wdu-szy.

22

Nikt go ztąd już nie wy-ru-szy. Nie ma dnia bez sprzeczki, zwa-dy

Lecz po-trzeb-ne są u-kłady, Więc dla te-gom wy---brał

cie-bie, Bę-dziesz po-stem tam wpo-trze- - - - - - bie.

23

Teraz

crescendo

in-ne dam zle-ce-nie: Mość-ci Papkin- ja się że-nię.

Più animato.

Papkin

Cresma

Ba! Cóż to? Jak się ba! cie---szę! Twoję sprawę

crescendo

P. Cr.

chętnie spieszę. Po-wiedz, gdzie mam błysnąć chwałą?

24

Mam-ze zmusić zbyt zuchwałą

P. Cr.

Cóż u zjabła za sza-leństwo? Znasz Cresni--ku mo-je męztwo

Cresendo

P. Cr.

I---dę Do-kąd? Prawda, nie-wiem. A! ro-

Podsto-li-na.

P. Cz.

zu-niem.

25

Wiesz, że za mnie można rę- czyć,

P. Cz.

Za potra-fię się od-wdzię--- czyć.

(schodzi.)

rall.

Scena 3a Papkin (sam)

Cześ-nik wul-kan- ni nie mi- ło- Gdy- bym

krót-ko go nie trzymał, Nie wiem coby z światem by- ło.

26

Lecz nie bę- dę ja tu drzemał I w po-dziale tak się

Żwi-nę: Je-mu oddam Podsto-li-nę, Ma-lo-wi- dło nie-co

Tranquillo.

sta-re; So-bie wer-mę śliczną Kla- - rę. Znak dać

24 Tranquillo

muszę, że tu jestem: Niechaj lu- - bym śpiew sze-les- - tem

Wlu-be, dro-gie u- szko wpadnie- Ach! jak a-niół śpie-wam

Tad-nie!

cresc.

Moderato scherzando.

Có'-ruś moja, drie-cię mo-je, co u ciebie szepce?
Có'-ruś moja, driecię mo-je, co u ciebie słu-cha?

Pa-ni matko dobro-dziej-ko ko-tek mle-ko chłepce.
ko-tek myszki szuka.
Oj!
28
oj, kot, pa-ni matko dobrodziejko, kot, kot, Na
ro-bił mi wpoko-i-ku łos-kot. Oj! oj, kot,
pa-ni matko dobrodziejko, kot, kot, Na-ro-bił mi wpoko-i-ku
łos-kot.
Córuś moja, dziecię mo--je, Czy ma ten kot
Tranquillo.
no-gi?
Pani matko dobrodziejko, i srebrne o—
Più tranquillo.
rallent
colla parte

stro-gi. Oj! kot, pani matko, kot, oj, kot, kot, Na--ro-bił mi
cre--scen--do
wpo-ko-i-ku łos-kot. Oj! oj, kot, pa-ni matko
dobro-dziej-ko, kot, kot, Na-robił mi wpokoiku łoś--
Postolino
Scena 4ta
Moderato grazioso.
skot.
accelerando.
Postolino
Papkin
leggiero
Wrak mó--wi-łam- al-bo
30
Pap.
Pap.
ko--ty, Al-bo Pap-kin nam się zja-wił.
Żar-to--

Pos.
Pop.

bli-wej pełna we--ny Podsto-li-no! pst a-nio-ta! Kolo-salny wzorze cnoty!

cre---scen-do

Pos.
Pop.

Porwał u-giąc kor-nie czo-ta I na śniegu two---jej ręż-ki

Pos.
Pop.

31

(calije: ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪)

Zło--żyć us-tek wy-cis-nie----nie. Stu-ga,

Pos.
Pop.

Coż spro--

stwika uni-żo-ny.

Pos.
Pop.

wa-dza wnasze stro---ny? Mi-te wszystkim nam zda-rze---

Pos.
Pop.

Tem zdarzeniem? Jak-to? mo-je?

nie. Twe za mężcie.

32

Poco allegro. Szmer się

cresc.

Pos.
Pop.

sre-zy: Za maż i---dzie piękna Han-na. Ten za---pew-nia,

Pos.
Pop.

Tempo I.

bo nie wie---rzy, A-le każdy z ócz mych czy---ta.

Pos.
Pop.

A-lez

Szep-ną słówko wdzięcznym gło-sem: Przy-ja-ciela Hanna bie-rze

Pos.
Pop.

ko-go? po-wiedz ko-go?

33

Wszyscy wy-bór chwalą zgod---nie,

Pos.
Pop.

(n.s.)

Bo nie chwalić jak-że mo---gą. Człowiek grzeszny, I ma-

(n.s.)

Od Cześnika ma zle---ce-nie I zacho-dzi tak z da-

jęt-ny i sta-tecz-ny

le-ka Tam, gdzie go się dawno cre - - - - ka.

(n.s.) Tam do licha! Ona rzetka, ona wzdycha- Czy nie my-li się wo-

mf

Co za mędrek! Co za mę- drek!

so-bie? Mo-że we mnie, zatrzem sobie!

34 Poco maestoso.

34 Porwól pa-ni:

Cześ-ni-ko-wi Gra-tu-lację niechaj

p

Tempo I°.

Więc to je-go mam być żo - - ną?

Tak jest

Ciekawości skądże ty-le?

pa-ni! Czy się mylę?

Gdy-by Cześnik roz-o-

35

gniony, Wskroś przejęty twy-mi wdzię - - ki,

Drgnął mi- łość- cią i rzu-

crescendo.

(tracając lekko wachlarzem) Cie-szył-

co-ny do nóg two- - - ich, bła-gał rę-ki?

f p dolce

by się zod-po- wie-dzi

(z uktonem) Cie-szył- by się zod-po-

Czy tak?

pp

wie - - - - dzi. (odchodzi z uktonem)

(Dopkim kłania się.)

Allegro.

Aj! że wkażdej jabłek się-dzi, Co pusto-ty roz-po-

cre-sce.

cza-na, Je-no wspomnisz za-po-wie-dzi.

36 Bo kto

mądry, niech mi po-wie: Po ka-du - - - ka Podsto-li-na

Da-je rę-kę Cześni-ko - - - -

Scena 5ª Wchodzi Cześnik i Dworzanie (Chór męzki)

Pod
Cześ
Tad
Woź
Bok

wi?

Allegro assai.

Cóż u crar - - ta!

Cz

tyś spo-koj- ny, Kie-dy Re- jent mnie na-

cresc.

Cześ

pa - - - da I ot-war - - tej zą - - dá woź

mf

ny!

Cz / Chór

Lecz god-ne-go ma są-

Ják! on otwar- tý zą-dá woź ny!

cresc.

Cz

sia - - da. Da-lej żwa-wo! niech kto żyje, Biegnie,

Chór

O! tak!

Cz

pę - - dzi, zga-nia, bi-je!

38

Da-lej żwa-wo! niech kto żyje, Biegnie

Podsędek

Cóż się sta-ło?

Cześ

Mur na-prawia, Mur gra-

Chór

pę - - dzi, zgania, bi-je!

p

Cz

nicz-ny, stu mu-ra - - rzy!

39

On roz-ka-zał, on się

Chór

On roz-ka-zał! on się wa - - ży! Mur gra-

crescendo

Cres

Chór

Stu wy-bi-je,

wa - - - ży. Mur gra-nicz-ny, stu na mu-rze! Stu wy-

nies - - - - ny.

Cres

Chór

a mur zburzę. Zbu - - - rzę, zniszczę, zbu - - rzę, zniszczę,

bi-jem, a mur zbu - - rzym, zniszczym, zbu-rzym, zniszczym,

Pap

Cres

Chór

(trzęsąc się)

zbu-zbu-zbu-rzę... zni-zni-zniszczę...

aż do rzie - - - - - mi.

aż do rzie - - - - - mi.

40

dimmuendo

p

Cres

A więc da - - - - lej! ru-szaj z nie - - - mi!

cre - - scen - do

Cr

Pap

Cres

Chór

Cr

I prze-mo-cą spędź z ro-bo - - - - ty.

(Papkin drży)

To to to to to zo-cho-cho-cho-cho-cho-ty.

Ty się trzęsiesz?

41

Ha! ha! ha! ha! ha!

Chór

ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! Pap - kin patrz - cie!

Pap - kin

jak stup sto - - i, On bie da - - - - - crek tak się

patrz - cie!

8va

Cr

bo - - - i Trud - na ra - - da, sy - - nu Mu - - - ry!

42

Trud - na ra - - da, sy - - nu Mu - - - ry!

Dewne gu-zy, Aj aj aj! pewne gu-zy.

Dój-dziesz znie-mi, dój dziesz z nie

Dój--dziesz z na-mi, dój dziesz z na--mi. ha! ha!

ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! Pap - - - - - kin!

(Biorą Papkina pod ręce i wyprowadzają.)

8va

43

8va

mf

di-mi-nu-en-do

Segue

Zmiana.

Ogród – kawał muru całego od lewej strony do środka, stąd w głąb sceny, zatamany i rozburzony. Tu pracują murarze. Po lewej stronie róg mieszkania Cześnika, po prawej Rejenta. Altana po lewej stronie. Klara wchodzi z lewej i siada w altanie, Wacław skrada się przez wyłom.

Scena 6a. Klara, Wacław

Klara

Wacław

Bliz-kie

mf

Wac

na-sze po-mięsz-ka-nia, Bliższe ser-----ca, ach! a prze-cie Tak da-

Kl

Wac

le-ko na tym świe-----cie. Ja-kiż nowe dziś za-

Kl

da--nia Chmu-rzą jas--ność twe-go cza-ła? Nig-dyż

gra-nic, nig-dyż mia-ry- Nie-że wstrzymać cię nie zdo-ła? Na-wet mi-łość

cresc.

44

two-jej Kla - - - - - - - - - - - - ry?

45

Wi - - dzić cie - - - bie jed - ną

mf p

chwi - lę. Po-tem spę - - dzić go-dzin ty - - le Bez tych o-czów, tive-go

mf

Andante con moto.

gło - su I mam chwa - - lić hoj-ność lo - - - - - su!

p

46

U-stu-cha-Tam cię Wac-ta- wie:

mf p

Dzień w dzień scho-dzim się wal-ta - - - nie, Lecz i ra - - - zem

mf p

co dzień pra-wie, No-we od cię mam żą-da - - nie, Ach!

cresc. f

To - - biem szczęście zy- cia win - na,

47

Ty na-

wza - - jem chęt - - nie wie-rzę - Czemuż two-ja mi-łość

Poco a poco agitato.

p mf

in - - na, Co-raz no-wą postać bie - rze?

cresc. f

Ach!

48

kie - dy roz - - kosz

Tranquillo

być przy to - - biel, Aż prze-pet - - nia

cre - - scen - - do

ser - - - - - ce mo - - - - - jej, Ty, nie-dościężny, w tej - rze do-bie

p

Kl. — ach! Tu-nisz tyl-ko nie-po-ko ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

(49)

Kl. — je.

Allegro.

Wa. — Ach, o-bec--ność

Wa. — mnie za-stra-sza, Bo tak do---tąd czy---nim ma-to,

W — By za-pewnić przyszłość ca----łą— A przy-szło--ścią mi-łość

W — na----sza. Ach! Że cię

Poco andante.

(50)

W — ko---cham du-szą ca--łą, Że przy so---bie żyć pragnie-my, To o--

W — bo--je do-brze wiemy, Lecz nie wie-my, czego trze-ba, A-by zniszczyć to ze--

W — kry-cie, W któ-rem pełza na-sze ży----cie I nie truch-leć, czy dzień

Klar. — Mów! Cze-go trze-ba?

(51)

Wa. — szczęścia Nie ko-rzyć dla dnia za-to---by.

8va

K — Wja-kiż spo-sób?

W — Za-mę--ścia

Ach! ujść

K — O. sza--lo----ny! na-da-rem-nie Jam jest

W — że mną. Maestoso.

K — Pol-ka, więc w nie-sta-wie Żyć nie mo-gę, nie, Wac-ława----

W

(Wreszcie klęka. Klara go podnosi i pada mu w ramiona)

Tyś mem

Allegro moderato.

crescendo

ritenuto

Andante appassionato.

sześć-dziesiąt, moją chwa-tą, Ja cię ko-cham dusz-ną ca-łą, Więc cze-

kaj-my wi-mię Bo-ga, Ai ra-bły-śnie chwila bło-ga, Niech w-

ro-cze te ma-rze-nia Blask na-dzie-i o-pro-mie-nia ten

Blask.

Allegro non troppo.

Co za ha-ńas!... sty-szę kro-ki!....

Klar.

Co-raz bli-żej-idą bez zwło-ki.... (Rozchodzą się.)

crescendo

mf

(Wchodzi Dyndalski z lewej, za nim nieco zdala i otrzęsiwszy Papkin. Obaj się zatrzymują na widok murarzy. Dworzanie - mężczyźni i kobiety wchodzą później kolejno.)

Scena 7-a

Dyndalski, Papkin, Dworzanie i służba płci obojej.

Później wchodzą: Cześnik i Rejent.

Allegro moderato

(Trzęsąc się.)

Papkin: Pa-pa-pa-nie majster, pro-pro-pro-szę was-ci grze-grze-

Dyndalski: Pa-nie maj-ster, proszę was-ci Przyzwo-i-cie, grzecznie, ład-nie,

Cześnik

Rejent

Sęp.

Alk.

Chór Ten.

Bas

grzecznie, Nie nie nie mu-ro-wać tu tu tu zna-paści, Bo bo mu mu

Nie mu-ro---wać tu zna-pa--ści Bo mu na grobiet

na na grobiet co co coś u-pad--nie.

coś u----pad---nie.

54

(Wchodzą na scenę) Pa---nie maj-ster, pro-szę waści przyszłście,

(Wchodzą) Pa----nie

53

(Wchodzą kobiety.) Pa-----nie maj-ster

grzecznie, ładnie, Nie mu-ro---wać tu zna-paści Bo mu na grobiet

maj--ster, proszę waści, grzecznie, ładnie, Nie mu-ro--wać tu zna-

55

(Wbiegają dziewczęta)

56

proszę waści, Przyzwoi-cie, grzecznie, Ładnie, Nie mu-ro---wać tu zna-pas---ci

coś u--pad----nie panie, panie majster, panie, panie majster proszę waści

pas--ci Bo mu na grobiet coś u-padnie, Pa-nie majster

56

Pa----nie maj--ster, pro--szę waś---ci, Nie mu-ro-wać

Bo mu na grobiet coś u-pad-nie, Panie majster pro-szę waści,

Przyzwo--i---cie, grzecz-nie, ład-nie Nie mu-ro-wać

pro-szę waś--ci Przyz-wo--i-cie, grzecz-nie, ład-nie,

tu zna-paś-ci, Wy zaś drudzy lu-dzie, Którzy młotki, piony, kielnie, Wnie-po

Wy zaś dru----dzy

trzebnym tru--dzie Wnie-po--trzebnym dzisiaj tru-dzie

dzisiaj tru-dzie Którzy młotki, pio-ny kiel-nie, Wniepo-trzebnym dzisiaj tru----dzie

U----ży--wa-cie arcy-dziel-nie, Idź-cie wszyscy precz do czar-ta

U-żywacie arcy-dziel-nie, Idź-cie wszyscy precz do czarta

Bę - - - drie, wi - - drzę, wrecz u - parta

pp

par - ta! Ta - ta ho - to - ta, ja jak by gtu - cha

Ta ho - - to - ta, jakby gtu - cha. Me - - - go

sto - wa nie nie stucha, Idź - - - cie wszys - - cy precz do crar - - ta

Ta ho - to - ta, jakby gtucha Je - go stowa a - ni stucha,

Ta ho - to - ta jakby gtu - cha,

cre - scen - - do

Pa - nie majster (unisono z basami)

Pa - nie majster, prosze wasci Przyszwo - i - cie, grzecznie, tadnie, Nie murować

tu z napaści, Bo mu na grzbiet coś u - - pad - - nie. Idźcie wszyscy

precz do crarta, precz! Precz!

(Rejent otwiera okno)

Lento

Allegretto

Stój - - cie! co to zna - - czy Poco Andante

Allegretto

Cześ - - nik,

(Cześnik otwiera okno) Tak jest,

pan mój, ka - nać raczy, A - by mu - rv nie koń - cro - - - - no.

Poco più mosso.

ka - - - rzę, bo mam pra - - - - - - wo.

Poco andante

Ja - kie pra - - wo?

Jak ku-pio-no Mur gra-ni-

Più mosso

-cany, tak ro-sta-nie.

61

A-leż lu-bi, mi-ty pa-nie,

Poco andante.

To sra-leństwo z wa-szej stro-ny I mur bę-dzie napra-wio-

Allegro. Wpierw-dy trw-pem go za-ście-lę!

62

Mój są-sie-dzie lu-by mi-ły, Prze-stań też być

Meno allegro.

Animato

Co! jak! Żwa-wo!

roz-bij mi-

kiem animato.

bij co si-ły!

Ja Cześ-ni-ka za to skry-ję,

63

Gdzie nie wi-dać nie-mi, nie-ba.

Allegro.

64

wa-cy! daj gwin-tow-kę! Nie-chaj stroż-cę tę ma-ćow-kę,

Pręd-ko! Ha ha! fugas chrustas.

(Rejent zamyka okno)

ad libitum.

No Dyndalski nie trać czasu, ściągnij za kark weź na- rzę - - -

Allegretto moderato

65

drie, Grzecznie, tad - - - nie, ber ha - - ta - - - su, Niech wszyst - kie - mu

ko - niec bę - - - - - - - - - - drie. Da - lej na - - - - -

Allegro moderato.

prosd! da-lej żwa - - - - - wo

(Cześnik zamyka okno

Da - - lej żwa-wo! na - - - - - - - prosd.

66

Pa - - - nie majster

cre - scen - do

Pa - - - - - - nie maj - ster

nie maj - ster, pro-szę was-ci Przyzwo-i-cie, grzecznie, tad - nie

pro-szę waści, Przyzwoi-cie, grzecz - nie, tad - nie

Pa - - -

pro-szę waści Przyzwoi-cie, grzecznie, tadnie, Nie muro-wać tu rzna-

grzecznie, tad - - - - - nie, Pa - - - nie majster

Pa - - - - nie maj - ster, pro-szę was-ci Nie mu - ro - - wać tu rzna-

nie maj - ster, pro-szę was-ci Nie mu - ro - - wać tu rzna-

61

pas - - ci, Bo mu na grobiet coś u-padnie, A wy dru-dry

pro - - szę,

tu rzna-paści

pas - ci, Bo mu na grobiet coś u-padnie, A wy dru - dry

Sopr. Alt Ten. Bas.

do – brzy lu-dzie, Idź-cie wszyscy precz do czar– ta!

Allegro non troppo

Sopr. Alt Ten. Bas. Dysp. Bary.

Ha hulta-je precz mi z drogi, Bona miarę was roz– bi–jem, precz, precz,

Allegro non troppo.

Sopr. Alt Ten. Bas.

Nie ro–sta–wim a–ni jed–nej no–gi, Walczmy pięścią albo ki–jem

Nie rosta–wim a– ni jed–nej no gi,

jednej no–gi,

Walcz – my pięś – cią

Sopr. Alt Ten. Bas.

Walczmy pięścią al-bo ki–jem Już niech każdy z was spa– mię – – – ta, że ta

al-bo ki – – jem Już niech każ – dy z was spa–mię – – ta,

Sopr. Alt Ten. Bary. i Bas.

stuiba u rejenta, Wo–bec na–szej nic nic war–ta,

Że ta stuiba u re–jenta Wo–bec naszej nic nie warta,

Alt

więc idź – cie precz do czar-ta! Co sto–i–cie?

68

co pa–trzycie? Czy wam nie jest mile życie? Je – – śli

spo – – – koj wam jest mi – ły u–my–kajcie

69

8va

ztąd co si – ty, Ach zmykajcie ztąd co si – ty. Aj, to ga – wiedź

8va

Sop. jest u-par-ta jest u-par-ta, Idź-cie so-bie precz do crar – ta

A. jest u-par-ta precz do crarta

T. Idź – – – cie precz do crar-tu

B.

precz do crar – – ta, precz! precz! precz! precz! precz! precz!

precz do crarta

70

70

Do crar – – – – – ta idźcie wszyscy precz do crar-ta precz do

crar – ta!

8va

(Dworzanie Creśnicka rwą się na mury. Krótka walka. Murarze zmykają)

8va

8va

(Zostaje sama)

Koniec Aktu Iego

Akt 2gi — Pokój w zamku Cześnika

Scena 1a

Cześnik, Dyndalski i Dworzanie (Chór męzki)

Allegretto moderato.

Cześ. / Dyn. / T. / Chór / B.

cresc.

Twe roz-ka-zy, jaś-nie pa-nie, My-śl-nio-ne co do

Cz. / Dyn.

Gracko-ście się po-pi-sa-li. Lecz gdzie

Chór

jo--ty. Mie-lim ma-to tam ro-bo--ty.

Cz. / Dyn.

Pap-kin? Do--stał w ty--le, Drżał bie-da-czek i za

Cz. / D.

chwi--lę Znikł mi rzo- - - - - - - - - - - czu.

A to

Poco moderato.

Cześ. / Chór

hul-taj, Dam ja je-mu!

A-le po-tem Go wi-dzia-no, jak się

Cześ. / Chór

spra- - - - dał Ko-to mu-ru.

(Spoglądają w okno)

Patrzcie! i-dzie! Patrzcie! i-dzie!

Più mosso.

Chór

Patrz-cie, i-dzie I pro-wa-dzi ko-goś z so--bą.

Jak on sta-pa, co za mi-na!

Scena 2a

Wchodzi Papkin pompatycznie, za nim Wacław. (Przy drzwiach)

Maestoso.

Papkin

Chór

Co to zna-czy? Z kim on i-dzie?

Maestoso

8va

Papkin

A bierz li-cho ta-kie znoje, Ledwie i-dę, ledwie sto-

Pap.

-- ję.- A-leż bo to by-to żywa-wo! Djablem

P.

gro-mit w le-wo, w prawo. Nie-i-na-czej! Bez-crel-

Cre

Ta bez-crel-ność!

Pap.

ności trze-ba by-to, A-by walczyć z ta-ką si-- łą.

Cr.

Wa-rzeć

Crém.

Pap.

kta-miesz, mo-cium pa-nie! Tam do licha! Tfy! do czarta!

Pap.

Cr.

Po-dzi-wienia rzecz jest warta, Że u-mio-stem z sobą jeń-ca-

crescendo

Papk.

Cré.

Te-raz, panie, czekam wień-ca. Co to

Chór

(ironicznie) A!

Pap.

Cr.

(urzędownie) Komisa-rza Pa-na Milczka wjassyr wzią-łem.

znacy?

A to

Papk.

Cr.

po-co? jakiem oro-żem?

Ja za-bieram, co się zda-rza.

Chór

(śmiejąc się w kułak) Hu! hu! hu!

(do Wacława)

Wa-sreć z Bogiem rusz-aj so-bie I u-wia-dom swego

Poco andante

(na stronie)

Do-święs się tu cu--dzej spra-wie! Walcz jak A--chil-lesz jak

pa-na, że, jak wjakimbądź sposobie Mnie za-czepka bę--dzie

6

Za-to, Po-rozdrożną twojej sta-wie I sto czartów

dana, To mu ta-ką finfę zrobię, Iż, nim rzuci

cresc

mf

Wacław.

da Drą-za to.

Dzisiaj umyst niespo-

wo-ko-to o-kiem, Mytnie kozła pod o-błok-iem.

7

Lento.

Wacław

kaj-ny Za po-rywczo sąd wy-rze-ka.

Cres

Od po-wie-trza, o--gnia,

wojny, I do te-go, od czło-wie-ka, Co się wszystkim nizko

Le-piej nizko, niz niewcale.

kła-nia, Niech nas zawsze Bóg o-chrania. Brednia!

A---le... Nie broń pa-nie mieć na-

Nie ma: a------le.

8

drze-i.

Allegro.

ad libitum

Bronię do kroć sto ty-sięcy!

colla parte

Crém.

(Podchodzi bliżej do Wacława) I niech o nim nie wiem więcej,

Poco andante.

(ironicznie)

Ni o jego kaznodzieji, Bo się o — — bu,

mf

(Odchodzi z dwoma innymi przez drzwi środkowe.)

macium panie, Jakem szlachcic, co dosta — — — nie

(9)

8va

Scena 3a

Wacław, Papkin

Allegretto scherzando.

Wac. Papk.

No i cóż? nic, nic?

No i cóż? nic, nic?

Allegretto scherzando.

W. P.

Cóż, pani-czu, będzie z nami?

W. P.

Ha! zostanę tu w niewoli. (10)

Brat-tem jeńców

mf

W. P.

ty sługa mi, A — tem zawsze był wspaniały.

W. P.

Ja w niewoli

Przyjmę ratem okup maty. (11)

W. P.

zostać muszę.

Znajdzie wielką mo — ją

W
B
C
W
B.
S
W
B.
C
W
B.
C

du-szę: Jesteś wolny! Idź do djaska! (12) A za wol-ność

dolce

Ja zo-sta-nę tu w mie-

dasz, co tas-ka.

wo--- li.

Kto mnie u-jął niech mię trzyma

A-le Cześnik nie porwo-li. (13) A-leż

(staerliwie)

brat-ku, sen-su nie-ma. Nie daj gro-sza, a idź so-bie.

Lento

Tempo Io

I pół kro-ku stąd nie zro--bię.

Tempo Io

A to ja-kaś cma

Popk.
Nad

u-par-ta. Bój się Bo-ga! idź do czar-ta!

(14)

Nad
Popk.

Cóż za człowiek u ka-du-ka, Sa-mo-chcą--- cy gu-za szuka.

W
B.

(pokazuje szkiełko)

A-le patrz-no brat-ku,

Andantino con moto.

di-mi-nu-en-do

co to? Zło-to? Bę--dzie two-jem.

Brzęknij tylko. Zło-to!

mf

A-le dar-mo nikt nie da-je.

Niech Pan sia-da. (15) Wiel--ka praw-da.

W
P.

Cóż wy-pa-da, A - - bym zrobił? - Gdyż zo-sta-je W poło-żeniu ar-cy ciasnem.

Ko - - - cham Kla-rę I chcę zostać tu przy Klarze. (chowa szkicownik) Czy źle?

(n.s.) O-tóż macie. To źle!

W
B

(tyjomiero) (zatrzymując mu rękę)

Je - - stem Wacław

Nie-ko-niecznie.

Syn Re-jen - -

Allegro

W
P.

ta!

O dla Bo - - ga! I w tym do - - mu!

16

Popkiew

W

Waszmość o-bu nas na-ra-ża, O-ba pój-dziem na pra-

cresc.

Wac
Popkiew

(Wacław brzęka szkicownką)

szczę-ta.

Miej za da - ne,

Brzę-czy pięknie.

Andantino con moto

p mf p

W
P.

Jeśli wstrzy-bię tu ro - sta - nę.

Ha! spro -

Nie trać cza-su.

pó - - jdź, i-dę, i-dę.

17

Wa-rzę w bie-dę, W mo- im jeń-cu mam ry-

W
P.

Kla - - - ro, Kla-ro to dla ciebie W domu wro - ga zo - stać

wa-la- Przykro zbliżka-gorzej zdala- Tamten zamknie, ten zastrzeli- A bo-

W
P.

mu - - - - - - - - szę.

daj to djabli wzię - - - li. (odchodzi i wraca.) A sa - kiew - ka?

Allegretto scherzando.

Zo-stać mo-że. Nie i-

Wsa-mej rze-czy?

na-orej (18) U--ni-ro-ny. Stu-ga pański u-ni-

Stu--ga pański. Stu-ga pański u-ni-

Andantino

(18)

Scena 4a = Klara i Wacław.

Klara (Wchodzi posępnie)

Że-----ny.

Że------ny. (Odchodzi przez drzwi środkowe

Più mosso

Allegro agitato

cresc.

Co wy-ra-biasz, o, mój Bo-że! Czyż nie

wi-dzisz ziem wroz-pa--czy, Cremuś przyszedł o Wac-ła---wie?

Coż się

Ja wiem wszystko, bom stu--cha---ła

sta-ło? co się dzie-je?

Chcesz tu zo---------stać. (19) Miej roz-

Coż wtem zre-go?

sąd-dek.

Coż mi z nie-go, coż mi z nie-go, Wrak roz-sąd-ku zwy-kłą

dro-gą Nig-dy nig-dy po-tą-cro-ne Lo-sy na-sze być nie

dimin.

mo-------gą. Śmiałym na-przód idź-my

Alla marcia maestoso.

(20)

crescendo molto

kro-kiem. A je-że-li sta-łość bę-dzie To-wa-rzyszyć wnaszym pę-dzie, Mimo

spo-ru, przeszkód wie-lu, Dojdziem przecie kie-dyś ce-lu.

diminuendo

dolce

Nie patrz w przepaść, moja dro-ga, Tu do serca na-chyl skro-nie; Pęd-ko

cresc.

mf

znik-nie każda trwo-ga, Gdy w mi-łość-ci wzrok u-to-nie!

Allegro

21

Do-brze mó-wisz, idź-my śmia-ło!

Prze-ko-na-łeś mnie, o lu-by! Zo-stań za-tem wi-nię

Bo-że, Masz o-de-mnie pra-wo wo-le-nie!

22

mf

p

Two-je, Klaro, nie po-mo-że, Lu-bo z ży-ciem rów-nie

mf

I do stry-ja tra-fim no-że, A to wo-la Bo-ska-

ce-nię.

dimin

li-ny. Bo wiedz, że w tej rotaś-nie chwi-li

23

p

Mi- łość so- bie o- świad- czy- li.

Meno mosso

Moderato grazioso.

U- jąć ci ją tatwo bę- dzie, Chwat bez miary rozum, cnotę, Piękność,

cre- scendo

kształtność jej o- so- by, A czem re- chcesz wna- szym do- mu

Tej zo- sta- niesz jesz- cze do- - - - - by. Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

Poco allegro.

Biegną, po- wiem Podsto- li- nie, że ktoś z prośbą tu ją

(podaje mu rękę)

cze- ka- Miej na- dzie- ję, (z zapałem) Chwila

214

szczęścia nie- da- le- - - - - - ko.

diminuendo

Scena 5ª- Wacław (sam, patrzy chwilę za Klarą)

Andante.

Przed go- dzi- ną z trwo- gi mdle- je, Za go-

dzi- nę wro- rem męż- twa, To nie wi- dzi po- do- bieństwa, To ma

cresc.

więcej niż na- dzie- - - - - - ję. O ty

Cantabile

Klaro lu- - bą, dro- gą, Twoja

Nr. 22. — A. E. Fischer, Bremen.

Scena 6a

Podstolina (wchodzi pompatycznie) Wactaw

potem Klara

Tempo di Menuetto moderato

Podst. Wact.

Gdzież su- pli- kant? O cóż pro- si?

(z niskim ukłonem) Tu jest na- tręt.

P. W.

Ty mło- dzia- nie?

(zdziwiony) zbyt się winnym mo-że sta- nie, Iż tak śmiało wzrok pod-

Più mosso.

P. W.

no - - - si. Ha! Co wi- dzę! An- na!

Più mosso.

8va

P. W.

Wa- ctaw! Allegretto leggiero. Czyś nie wiedział, że podstoli Cze- pier-

Ty więc jesteś Pod- sto- li- ną

Allegretto leggiero

P. W.

Poco meno.

sińskij mąż mój trze - - - ci, Niech nad du- - szą Bóg mu świe- ci, Za- śluw-

Poco meno.

biwszy mnie na wios- nę, Już wje- sie- ni le- wiat wgro- bie. Nie mieć

Tempo I° (allegretto)

mę- ża mocno bo - - - - li, Lecz ć smu- tek w oczа- sie

to - - nie. Który po- wia- da?

(z rozterpieniem) Więc u - - to- nął pan Pod- sto- li? Nie po-

P. W.

(zatrzymuje go) Co on my-śli? co on

wia-da? Do brze! – Za-tem o-dejść mu-szę.

P. W.

ga--da? Ty sza-le-jesz, na mą du-szę!

To być

31

cresc.

P. W.

Ja cię zwią-żę, Ja cię zam-knę, dro-gi książ--

(ozule)

mo--że.

P. W.

że!

(z niechęcią) Ach, ach, ach!

Ach daj po-kój te-mu sto-wu,

Poco più mosso.

(z coraz większym pośpiechem)

Ja nie jestem wca-le książ-ciem, Wtedy by-ty myśli pło-che, Śrat młodości, chęć pu-

accelerando colla parte.

P. W.

sto-ty, Jednem słowem, coś bez ce-lu, Jak to każde głupstwo prawie, Ach! tom u-grzązł

32

Meno mosso

cre--scen---do

P. W.

(z przesadą) A-le mi--łość twa Wa-

wład-nem błę---kcie.

Lento non troppo. (♩. ♩.)

P. W.

cta--wie?

(podobnież) To stu-den--ckie czasy by--ty.

P. W.

(udając zasłuchanie.) Więc zdradziłeś mnie nie-godnie.

A ty co le-

33 Moderato.

P. W.

psze-go ro-bisz? Ledwie skonał pan Pod-sto-li, Już-ci Cześ-nik na u-

Tempo I° (Allegretto.)

C. W.

Lew kto

stu - gi, Po-tem Krajczy pewnie bę-dzie. Środkiem te-dy w twoje sta-dy.

mf p

C. W.

je - - steś, po - - wiedz prze-cie!

(tajemniczo) Wacław.

34 Moderato.

mp f pp

C. W.

Ach, to nic no - we - go. Syn Re-jen - ta!

Wa-cław Mil-czek.

Più mosso, ma non troppo.

C. W.

Jestem two-gą wprost prze-jęta, Wo-krach ciemno- ser-ce bi-je

C. W.

Jak cię Cześnik tu od - kryje. Do myśl ko - -

Lento non troppo

W

- - mnat chodź wu-kry - - cie, 35 Tam bez-pie - - - - -ieczny bę-dziesz lu - - by.

(n.s.) Ach. 35 (Wchodzi Klara)

Klara Pos W

Czy? Cze-go żą-da?

(nachlopotana) To jest...

Ach! Nic niema.

Pos W

Wielkiej wa - - gi Jest in-te - - res jego-mości.

Bravo maestoso.

Pos W.

Po - - szę z so-bą waszmość pa-na! Je-go spra-wa

36

(Odchodzi, za nią Wacław z głową spuszczoną.)

W

za-wi-kła - - na, Mu-szę prze-jrzeć do-ku-men - - ta.

7o Klara (sama)

(patrzy za niemi)

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

Allegretto scherzando e vivo.

Klara

Śmieszniejszego cóś być mo-że, Jak gdy ruso-mić chce zwie--

dzio-ny! 37 Ach, jak Wa-ctaw wswej po-ko- rze

Zdat się wzy-wać jéj o- bro- - ny! Ach, Ledwiem, ledwie

Śmiech wstrzy- ma- - ta. Ha, ha, ha, ha, ha,

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, A-le, hola, hola,

38

cre- - scen- do

pan-no! Do try- um- fu nie masz prawa,

Choć po-cza- tek do bry mia- ła, Nie- wy- grana prze- to

spra- - wa. O nie, o nie, o nie!

cresc.

ritenuto.

39

cre- - scen- do

Scena 7a Klara, Papkin (wchodzi z miną wroczystą)

Moderato con moto

Kl.

Papk.

Jak w de- zer- - tej A- ra- bi- i

Pop. Kl.

Zło-to-siej-ny wzrok Fe-bo-wy Nie-sie skwa-rem śmierć li-li-ci,

Pop. Kl.

Ni na-kto-ni bia-łej gło-wy; A ze-bra-na na błę-ki-cie

(40)

Pop. Kl.

Kto-do-rodna kropla ro-sy Wraca zwiędłej no-we ży------cie Ju-

Pop. Kl.

no-si pod nie-bio----sy- Równo- władna, równo-

Tranquillo.

Pop. Kl.

cryn-na Pre-zen-cy-ja two-ja mi-ła, Sta-ro-

Pop. Kl.

ścian-ko mio-do płyn----na, Dla two-je-go stu-gi

cresc

Kl. Pop.

(Śmiesznie, ale z wytwornością i z dużym niskim ukłonem)

(41)

by----ła. (Ukłon głęboki)

Równie z rytmu jak zo-rę--za

Moderato tranquillo.

(Gest Papkina)

Kl. Pop.

Tak stawne-go do-stać mę-ża, Jest zaszczy-tem bia-ło-gło---wy,

Kl. Pop.

A-le każ-dy dziś mło-dzie-niec Mi-łosne-mi cnote-mi

cresc

Kl. Pop.

sło---wy Zwykł przepla-tać ślubny wie--niec,

Kl. Pop.

Trudno zawsze dawać zwia-ry. (42) W dawnych czasach rycerz

(czule) Ach, na ser-ca two--go

Kl. Pop.

pra-wy, Lu-bo zdo-bion wieńcem sta-wy, Lu-bo stacrat krwawe bo-je,

grze----- dzie Niech twe ziarn-ko bu-jać, bu-jać

Klara
Popiel

Nim o-świadczył mi-łość swo-ją, Bła-gał, a-by sercu mi-ła
ra-czy, A ra-da-tek ten twój mą-dry
p
Klara
Popiel
Ko-chać mu się po-zwo-li-ła, By mu wol-no pod jej bar-wą
Puś-ci ko-rzeń wiecz-no-trwa-ły.
mp
p
Kl.
Pop.
Kruszyć ko-pje, miecze ście-rać, Dla niej tyl-ko
mf
p
Kl.
Pop.
żyć, u-mie-rać.
Allegretto marziale.
p
(Popkin poprawia ubranie i przybiera odpowiednią postać)
Papkin
Kl.
Ide-go stro-ju
(43)
ere-scen-do
cresc.
ff

Popkin
Kl.
i z tej bro-ni Mar-so-we-go znać piastu-na,
Popkin
Kl.
Co w ry-cerskiej zbiegł po-go-ni Od bie-gu-na do bie-
cresc.
Popkin
Kl.
gu-na. O by mo-ja Ar-te-
(44)
8va bassa
Pop.
Kl.
mi-ra, Świa-tu groźne to zie-la-ro, Krwią jak gąbka
Popkin
Kl.
na-pęcz-nia-te, Prze-mó-wi-to choć tą ra-zą,
Moderato.
Popkin
Kl.
Wam na wia-ry-rę, mnie na chwa-łę.
(45)
mf
f

Gdzie na ska-le grób kamien-ny, Gdzie dziata-mi mur-brzezienny,

Poco più animato

cre-scen-do

Gdzie ba-gne-tów o-stre wa-ty, Gdzie sklepienie z dnid i sza--bli,

mf

Tam był Pap--kin lew zuch-

marcato

wa---ty, 46 Strze-lec bo---ski!

rę-bacz dja--bli! Jęk,

p cre-scen-do ff

szczęk, brzyk, ryk, śmierć do-

ko-----ta. Tu bez-bronny par-don wo-ta, Tu drże-

mp

wi-ca rę--ce ta---mie, Matka pta-cze, dziecię kwi-li-

47

8va

A-le spa-da mo-je ra-mię,

Ci co żyw-i- już nie zy-li.

rallentando.

pp

Ha, ha, ha, ha, ha, Więc śmia-łoś-ci, w tym spo-so-bie Da mi do-wód, kto dać

48

Poco allegro.

sostenuto

że----- chce. Wod-da-lo-nej stąd kra-i-nie Ja-dowi-ty

Moderato grazioso.

potwór sty - - nie, Najmęż-niej -- szym trwogą by - - wa, Krokody - - lem

crescendo

się na-zy - - wa. Niech go schwyci i przy-sta-wi, Mo-je o-ko

49

nim za-ba - - - wi, A kto spełni co ja ka - - - - żę,

crescendo

Ten po-wie-dzie przed ol- ta - - - rze, Tę-go tylko bę-dę

(Ukłon niski, poczem odchodzi)

zio - - - - - nę.

Scen 8ª Papkin potem Wacław

Moderato

Papkin (Wskłonic patrzy za Klarą) Kr r r r r r r r r r o - ko - dy - - - la! Tyl-ko

ty - - - le! Co za koncept u ka-du-ka! Pannom

50

wgło-wie krwo - - ko - dy - - le, Bo dziś każ-da zgro-zy szu-ka, To dziś

mód-ne, odwięczne, Tadne, Co za-bój - - cze, co szka-rād- - - - - ne.

(Bierze gitarę i nuci z nieco przesadną tkliwością)

Allegretto grazioso

37

Dawniej mło-da

panieneczka Mi-le wrzekła kochanko-wi: Daj mi

Dolce

lu - - by ka - - - - na - reczka. A dziś każda swemu

Più animato

colla parte

po - - - - wie: Jeśli nie chcesz mojej zgu-by, Krrrro-ko-

52

Meno mosso

Più mosso.

dy-la daj mi lu- - - - by! (Kładzie gitarę)

Poco allegro.

Ta-ki potwór nie ż-

colla parte

grasnka, Czart, nie Papkin, go przysta-wi. (Idzie ku drzwiom i spotyka Wacława)

53

cre - scen - do

Wacław: Co? (cofa się ze strachem) Masz - milcz, bo wiesz. (Odchodzi)

Papkin: Ftę! Nic. (Chwytając) Wiem.

cresc.

Papkin: Wiem- nic nie wiem- czy zostaje,

Meno mosso

54

Czy od-chodzi, za co da-je, Nie wiem wcale.

Moderato assai

P. Wiem, że zło-to, Wiem, że dajpo zro - - bił ładnie.

cresc.

Scena 9a

Papkin, Cześnik wchodzi, za nim Dworzanie płci obojga.

Papkin, Cześnik, Sędzia, Notariusz, Fagotka

Win- szuj warzmożmi sukcesu! Dzisiaj

Moderato con moto.

Cześnik: moje zrę-ko-wi - - - ny: Już fi-nal- nie, bez regre - - su Słowom dostał Bosto-li - - -

mf

ny.

Sopr. Win-szu-je-my Cze-śni-ko-wi Win- szu - je - - my ser - - cem ca - - -

Alt. Winszu-je-my Cześni-ko-wi Win- szu - - - je - - - - my ser - - -

Ten. Winszu-je-my Cześni-kowi ser- cem ca - - -

Bas. Winszu-je-my Cześni - ko - wi sercem ca -

55

Gość

Sop. Alt

Ten.

Bas

tem.

tem. Niechaj ży--je Bodsto-li----na!

tem.

(do mężczyzn) Je-den raz na koń wszyscy siadać, Inwi-

Cres

ta-cje nieść pioru-nem, Spet--nić gładko me roz-ka--zy,

56

mf

Cres.

Poco maestoso.

Wszyst-kim mó---wić po trzy ra-zy, że na

Cr

ju-tro ja, pan mło-dy Na we-sel--ne proszę go-dy.

mf

(do kobiet)

Cr

Przy-go-to-wać wszystko Tad-nie, Uor-ta su-to niech wypad---

nie.

Wnet po-spieszym jaśnie pa-nie

Sop. Alt

Ten.

Bas

Wnet pospieszym jaśnie pa-nie, Wszystko pójdzie po twej wo-li

55

Wnet pospieszym jaśnie pa-nie wszystko pójdzie

mf

Cr

(do Topkina) Ty zaś pójdziesz mo-cnym krokiem

Chór

tak się sta----nie

Popkin

A to po co?

Cres

Do Rejen-ta.

58

Mu-sisz wy-zwać

Poco più moderato

52

mf

Cres

go na szable, Gdyż krzywdzi-wą mnie---ką wolę Spór dzisiejszy

Cres

z nim za-kończyć.

Ju-tro za-tem niechmnie czeka U trzech kopców

Szpiewak

Chór

w czarnym le-sie Cir-ca quartam.

59

A-leż panie, to po-

Allegretto moderato

Pop

selstwo nieber-pieczne. Rejent wśrodkach nie prze-bie-ra,

Pop

A mnie jeszcze mi - - - te zy - - - cie, Go-tów o-truć,

Pop

za-bić skry-cie. To po-cie - - - cha!

Chór

Niech spro-bu-je!

Dziewczęta (gratulacje)

Wiem co Pap-ciu, spraw się tad-nie, A wkie-szon - - kę grubo

rallent

Andantino leggiero.

wpadnie.

60

Idź Pap-ki - - - - nie

Idź Pap-ki - - - - nie,

idź,

Idź Pap-ki - - nie, nie ma ra - dy Pap - - ki - - - nie

Crescendo

ki - nie, nie ma ra - dy,

niema ra - - dy,

niema ra - dy,

Ru - - sraj

Ru - sraj

Ruszaj śmia - to,

śmia - to, bez o - - ba - wy, Wrzak wy-

Gdy wkie-szonkę gru-bo, gru-bo

gla-dać bę - dzie tad-nie, Gdy wkie-szon-kę gru-bo

Popkiew

Aj, aj, dajcie pokój żartom!

wpadnie.

61

Proszę, pro-szę, wol-na

Pch
Ten
Bas

Oj strach, co to z tego będzie?

dro - - - ga,

A powracaj zdrów i

Pch
Cem

Aj, aj, aj, aj!

Ha, ha, ha, ha, ruszaj z Bo - - giem!

ca - ły.

Ruszaj z Bogiem! Prosim wolna

Pch
Cem

Oj, strach, oj strach!

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

dro - - - - - - ga.

Złotono spada.

più p

pp

Akt 3ci.

Pokój w Rejenta

Scena Ia.

Rejent (siedzi przy stoliku i pisze) Murarze (kwartet podwójny męzki)

Adagio.

cresc.

mf

Rejent

Moderato poco moto. (1)

Mój majstruniu, mówcie śmiało, O - pi -

szemy sprawę ca - łą,

Na te ciężkie nasze czasy Boskim darem takie

mf

Rej. ba-sy, Każdy ku-- Tak spienię-zy ------ my.

Rej. Że was bi-to, dobrze wiemy.

2

R. Ach, serdeńko, bili

Ten. Nieko-niecz--nie, niewy-raź ---- nie.

Bas.

R. prze-cie, A kto bity, ten jest zbi-ty? Co?

Ten. Ha! dobrze

Bas.

Rej. Ska-le-zo-ny!

Ten. pan po-wia-da, Ten jest zbi-ty.

Bas. Więc je-

Stesso tempo.

R. steście skale-cze-ni, Przez to chleba pozba-wieni, Z matką, żoną,

3

A. z czworgiem drie-ci.

Ten. I Murarz (solo) Nie mam dzieci. II Murarz (solo) Co? nie

Bas. Nie mam zo-ny.

R. ma-cie? (myśli chwilę) nic nie szko--dzi- Mieć mo-

crescendo

R. J. B. zie--- cie, ta-cy mło-----dzi.

(Dwaj Murarze) Ha! tac prawo--

4

R. Akt skończo--ny. Te-raz jeszcze zaświad-

Ten. Bas. da.

Moderato con moto.

cry-cie, Że nasta--wał na me życie Stary Cześnik. Wo-łał

II Murarz Nie wi-działem.

cresc. mf

strzelby.

Allegro assai

I Murarz Nie sły-sza-łem. Krzyczy. Prawdzie wo---łał: Daj gwin-tów-

Allegro assai

ki, Lecz chciał strze-lać do ma-ków-ki, Tak sły-sze---lim

Do ma-ków-ki... do maków-ki....

wszys-cy pa---nie!

Poco meno mosso.

No, no, do-syć te-go bę---drie. Świadków na to znajdę wszę--

Moderato

cie. Te-raz chodźcie bli-żej, bli-żej, Znakiem

Moderato con moto.

krzy-ża podpi-sze-cie. Za te krzy-że bę---dą

gro-sze.

Nuj-po- kor-niej te-raz pro-szę, Coś z dawne--go nam przy-

Cześnik wszystko bę--dzie pta-cił.

pa-da. Ja-koś panie to nie-

By-leś wasze nic nie stracił. Idź ser-

tad-nie. Lecz my tu-taj pra-co-wa-li.

Più mosso.

deń - ko, bo cię trzepnę. Idźcie

(8) Tu za - pla - ta, każ - dy po - wie.

z Bo-giem. Idź - cie z Bo - - - - giem. Bo po - zna - cie

A - le przecie... zaptać pa - - - - - nie!

się z mym pro - giem. (Popycha ich ku drzwiom)

Nie poj - drze - my bez za - - pta - - ty,

Bądźcie zdrowi. (Rejent wypchnąwszy murarzy, stoi we drzwiach) Bądźcie

Pro - sim pięknie.

(9) Allegro.

lunga

zdro - wi, Dobrzy lu - dzie, bądźcie zdro - - - wi. (Wraca na prośd sceny)

Quasi Lento.

Scena 2ª Rejent.

Wszystko idzie więc po myśli. Jak się dobrze plan nakreśli.

Andantino.

Jeśli jeszcze Podsto - - - li - na Wnet rasłu - bi mego sy - na,

Toż to będzie śliznie, pięknie, Gdy pan sąsiad zziołci pęknie. Ha, ha!

(10) Czapkę sprzedam pas zastawię, A Cze - śni - ka stąd wy -

Moderato pesante.

ku - rzę, Będzie potem o tej sprawie Na wo - łowej pi - sał skó - rze. Ach

Moderato pesante.

Lecz ta - jem - ne mo - je wieści, Je - śli wszystkie

z prawdą zgodne, Tem, czem to - raz ser - ce pieś - ci, Najbo - leś niej

go u - bo - dnę. Niech się drieje wo - la nie - ba, Żnią się zawsze

rallent

Quasi Andante

zga - drać trze - - - - ba. Co skto -

Moderato pesante.

ni - to Podsto - li - - nę, Wdówkę tantną, wdowkę gład - ką, Za ta -

cre - scen - do

ko - wą iść ga - dri - nę, To do - tychczas jest za - gad - ką.

A - le Cześ - nik gdy po - strze - że, Że na

Andantino con moto

dudka wystry - chnię - ty, Mo - że... może... strachmnie bierze,

Più mosso

A - po - ple - ksyą bę - - dzie tchnię - - - - - - - - ty....

Lento.

Quasi andante.

Niech się drie - je wo - la nie - ba, Żnią się zawsze zgadrać trze - -

ba. (Siada powoli do pisania)

Scena 3a Rejent, Papkin (wincza się trwożliwie)

Moderato.

Papkin

Rejent

Wol - noż wstąpić?

Pro - szę bardzo.

Pop. Rej.

14 (Popkin zbliża się z wielką uniżonością i w ukłonach) Pa-na do--

14 8va

P R.

--mu i Re-jen-ta Wi-dzieć wgodnej tej o-so---bie, Chluba wiel-

P R.

---ka, nie-po-ję--ta, Spa-da na mnie wtej-że do---bie.

P R.

15 Tak jest- sługa u-ni-zo--ny. Wolnoż wód-wet mi się

Poco più tranquillo.

15

P R.

(na stronie) Ftu! po-

spytać, Ko--gom zyskał honor wi-----tać?

16 Più vivo

P R.

korna coś szlachciurka, Z każdem słowem daje nur---ka. Nie-po-

P R.

trzebne miałem względy.

(Śmielej) Jestem Papkin

cresc. Poco maestoso.

P R.

(Rejent kłania się i wskazuje krzesło) (siadając) Jak u-wa-żam, Skończę wszystko bez po-mo--

Poco allegro.

P R.

cy. (Wyciąga się na kreśle)

17 Jestem Pap-kin, lew pół-

Molto maestoso.

P R.

no-cy. Rotmistrz sławny i ka-wa-------ler. (wskazując wstęgi orderowe)

P R.

Tak, siak, tę-dy i o-wę---dy.

Molto moderato e pesante

Ma- ry w ra- drie, driel- ny w bo- ju, Du- sza woj- ny wróg po- koju, Znają Szwedy, Mu- szkie-

18

Molto moderato e pesante.

f marcato

ma- ny, Sa- sy, Wło- chy i Hisz- pa- ny, Ar- te- mi- zy ostrze sławne Jniem

wia- dać ra- mię uprawne, Jednem słowem, krótko mówiąc, Ku- la ziemska

19

zna Popki- na.

Te- raz, brat- ku, daj mi wina.

Allegretto leggiero ♩= ♩.

(Krótkie wahania frezenta)

(na stronie)

Ne- mo sa- piens, ni- si pa- tiens.

(n.s.) O!-

Brat

szlach- cic tchó- rzem podszyty-

Po rze- ce- niu od Cześni- ka,

(Rejent dostaje butelkę z pod stolika kilinkiem natarytego- patrzy do światła i nalewa kieliszek)

Mo- że so- bie udrę ty --- ka. (Nakrywa głowę i pije.)

mf

Cien- kusz! (nije)

De-- resz!

(n.s.) Nad- to

mf

mf

(nalewa sam z butelki i pije)

Mętne, kwaśne, nad po- ję- cie- Istna

20

mia- to!

lu- ra, mój Re- jen-- ciel (nije ciągle)

(n.s.) Cierpli- wość wie- le trze-- ba,

Zwiedzi piwni- ce wszystkie

Niech się drze- je wo-- la nie---- ba.

mf

mo-je, Gdzie zpół świa-ta są na-po---je, Je-śli znaj-dziesz

co ta-kie-go, Dam ci, bratku, ko-nia z rzę-dem. Meno mosso. 21 Pozwól

spytać, pa-nie dro-gi, Gdyż nieznana mi przyczy-----na,

Co w nikczemne mo-je pro-gi Marso-we-go wie-dzie sy--na?

Co? chcesz wiedzieć?

Moderato con moto. Pro-szę o to.

Więc sta-ję tu, wiedz, nie-cno----to, 22 Z stro---ny

Molto moderato 22 marcato

jaś-nie wielmoż-ne-go Cześni-ka Raptusie-wi-cza, Co go ranka dzisiej-

sze-go Twych słu-żal-ców sprośna dzi--cza Wje--go zamku napaść

śmia--ła.

Mów-cie waszmość tro-chę ci--szej, Je-go stu-ga dobrze

Mó-wię zaw--sze po-dług wo--li.

Tranquillo. (Todko) 23 A-też bo ja mam i lu--dzi, Ka-żę

(Wmiarę słów Rejenta Papkin wstaje, odejmuje kapelusz)

ok-nem cię wy-rzu-cić, A tam dobry ka-wat z gó-----

O! nie trze-ba.

rzy. (Rejent klaszcze) Jest tam któ-ry! (klaszcze) Ho--la!

Niech się pan nie tru--dzi.

94

Pan jak

Moderato con moto.

piorko wtrząd wy-jo-dzie. (do stwierzych) Cre-kać warte-rech tam za

A--le na-coż to są-sie-dzie, Tej pa-ra-dy mię-dzy

drzwia-mi.

na-mi? (sadza Papkina i sam siada blisko i naprzeciwko)

Te-raz słucham wasz-mość pa-na. Bar--dzo pro-szę-

Moderato

(Papkin kręci się na krześle i drży)

Bar-dzo proszę!

Moderato.

Za-raz.

Czy się prędko rze-czy do--dziem?

95

Ca-ca-Cześnik bardzo pro-si... To jest.... raczej... Cze-cze-cześnik woda-woznosi

Że, by skończyć w jednej chwili Kotro-wer-sją co... co zro-bi-li....

Dobrze mówię, co zro-bi-li... Kotro-wersja, jak rzecz znana...

Sempre pp

26

Że tak... to jest... że że sprzy..sprzyja (odwraca się) A to ja --

poco a poco cresc.

26

f

-- kiś wzrok sza-ta-na, Ca-ły ję.. zyk w trąb-kę zwija:

Ja nie

Bo to... bo te... wybacz

jestem po-- ja- wstanie, Wasrmość prawisz zbyt na-- wi- to.

pa-nie, Wi-- no tro- chę moc- ne by- to.

Czytych czterech

jeszcze sto-i?

Bo się po-set tro--- chę...

(kwiecz.)

Bo --- ć.

Więc Cześni-ka

Bądź serdeńko, ber o- ba- wy.

Moderato con moto.

prośba niesie, A- byś wasrmość ju- tro ra- czył, U trzech kop ców

poco accelerando.

cre-- scen- do

w czarnym le-- sie

rita. Sta-- nąć z szablą do roz-pra-- wy.

Moderato tranquillo.

Colla parte

(z uśmiechem)

Sta- ry Cześnik jeszcze żywa-

(śmielej)

28

Ba! To wszyscy wie- dzą prze- cie, Że nie-

--- wy.

28

mylne je- go cio- sy. Wrakie w całym już powiecie Pokar- bował szlachcic no--

8va

cresc.

sy, Tyl-- ko jesz- cze... Praw- da, ci-- szej.- Ci- cho

Ci--- szej pro- szę.

Allegretto moderato.

za- tem Je --- go grzeczną prośbę ciono --- szę I do- tą- czam mo---

29

--ją własną O od- po ---- wiedź krótką jas ---- ną.

Moderato.

Fej li-sto ---- wnie mu- zi-- dzie- lę.

30

Ale jakże to się

zga-dra, Wsrake--ci ju--tro ma we--se--le.

crescendo mf

Tamto te-mu nie przeszka-dza. Prawda, cicho. (ms.) Sprawa djabla.

Ci--cho. rallent

Scena 4a

Rejent, Papkin, Podstolina (wchodzą i chwilę stoją w głębi sceny)

Moderato grazioso.

Fiu fiu fiu! Tak,

Wielkiej ob-jekt przysyłej zo-ny?

(zachodzi z tyłu przed Papkina)

Co też Papkin opo-

że z miłoś-ci Trzy-kroć na dzień wpada w mdło-ści...

wia-da? (ms.)

Ay aj aj! Co to ma znaczyć? To co o-na tu prycho-dzi?

(do Rejenta)

O-tóż jes-tem na wez-wa-nie W twoim domu, mój Rejencie,

31

Co do-wo-dem niech się sta--nie, Lecz zmieni---ta przedsię-wzię - - - -

cresc.

cie, Podpi-saw-szy tuve u-kłady, Wi-tam ciebie jak sy-no--

(oddaje papier złożony)

Poco andante.

wa.

Co ja słyszę! Co u ka-ta!

Wiel-ki splen-dor na mnie spły--wa, Moja

32

Poco andante

Nie stra-ci-tam na na-my-ste Nie potrzebnym
ko--wi, I zniż syna swe-go swa-ta, Wrak-ci Cześnik gdy się dowie,
pa--ni miłoś-ci--wa, Żeś chętli--wem sercem wzię-ta Nzjkor-
mf p
cza--su wie-le, Bo ja
Jak sierupaka go roz-pła-ta. Aj aj aj! Wtadną wpad-łem
niej — sze prośby mo--je, A na szcze--pu me-go
rzad-ko kie-dy my---ślę, A----le
tu ka-ba-łę, Czy wy-nio-są kość-ci ca-łe?
trna-ski Jeszcze większy spłynie po---no, Bo chcesz
mf f
ra to chy-ża w cry--
Tu-taj Re-jent, a tam Cześnik, To doprawdy Dzień fe-
zar--cy wiel-kiej Tas-ki Mego sy--na zostać

nie. Nie myśl jednak, mój Re-jen-cie, Że to
ral-ny.
zo-ną. 33 Poco più vivo.
p mf
z gu-stu do od--mia-ny Wzię-łam in-ne przedsię-
p
wzięcie, Na cóż mam się kryć w tej mierze: Syn twój, Wa---
Lento ma non troppo.
mf p
-- ciaw, był mi zna--ny, Był ko-cha---ny, ko-chał
mf p
szcze--rze. Allegro non troppo. Co to znaczy? Jeszcze tu?
(klaszcze w palce) Tę-dy dro-gą! Tak
mf f
(do Rejenta) Waszmość cierpisz
Pap-kin cze-ka, Aż go Al-ma zo--czyk zaczy. cze-sne-go
p

Nr. 22. — A. E. Fischer, Bremen.

Józef

te-go czteka? Przecz mi z o - czu!

Popk.

J - - - dę.

Rejent

Popkin

Cze - - - - kam.

Rejent

Cze-kaj Wasze. Od - pis prze - cie.

Papkin

Rejent

35

Lecz gdy Cześnik nie wie jeszcze O nam chlubnie ra - szej

Meno mosso.

Popk.

Rejent

zmianie, Lubo w piśmie rzecz u - mieszczę, Dobrze bę - dzie, gdy z twej

Popk.

Dej

strony Papkin weźmie zapew - nienie I po - wtórzy to, co

Popk.

(z.s.) Chce mnie zgubić o - czy - wiś cie.

Dej

w liście. Daj mu pa - ni twe zle -

Dej

ce - nie, A ja skreślę słówek pa - rę. (odchodzi.)

Scena 5ta

Podstolina, Papkin.

(Papkin wprowadziwszy oczyma Rejenta wraca się szyb do Podstolinej)

Allegro

Papkin

Rejent

Allegro

cre - scen - do

Lento assai

Popk.

Podsto - li - - - - no mam dać wia - rę? Co to znaczy?

Dej

Lento assai.

Popk.

gdzie sumie - nie?

Prawda, ciszej

Dej

(Rejent ukazuje głowę wówczas) Proszę ci - - szej.

Allegro

Pop. I przez mury czart ten sty-szy.

Allegro

crescendo

36

(z pośpiechem i strachem)

Pop. Ach, co ro-bisz, Podstoli-no? Z twej przyczyny wszyscy, wszyscy

Pop. zgi-nąc- Czyliż Cześnik ci nie-zna-ny? On nie zniesie to-go sro-

Pop. mu, On po-chodnią i sie-kie-rem Śmierć wy-rzu-ci wwaszе ściany.

Pop. Grusz ro-sta-wi z te-go do-mu: Bój się Bo-ga, chodźmy

37

Pop. ra-zem.

(oglądając się, odprowadza ją [idącą] na stronę)

37

crescendo

Ach, ty nie wiesz,

Pop. gdzieś przybyła, Wjakiej strasznej strasznej jesteś to-ni.

Pop. Ci-cho!... gdyby nie w tej dłoni Ar-te-mi-zy

cresc.

Pop. groźna si-ła, Jużby... sza!.. niech Bóg nas bro-ni...

Più tranquillo.

Podst. Wol-na dro-ga.

Pop. Da-lej we drzwi i na scho-dy. Più tranquillo.

cresc.

Nie-ko-

Moderato.

Podst. Leoz weź

Pop. nieczynic. Arte-rech sto-i.

38

Moderato.

rallent.

Podst. wprzó-dy Po-że-gna-nie dla Cześni-ka,

Pop. Kła-niaj

mu się bar-dzo grzecznie, Powiedz oraz, jak mą duszę Zbyt bo-

leśnie żal prze-ni-ka, Że się tak z nim rozstać mu-szę- Niech po-

ryw-cro mnie nie ga-ni....

Più mosso.

Bania-lu-ki, mo-ja pani,

Tych o-de-mnie nie u-stą--szy.

(Rejent wchodzi z listem)

rallent

Più lento

Scena 6a Postolina, Papkin, Rejent.

Poco andante.

Prawda, ci-szej.

Ci--szej, z tas-ki.

Più lento.

Poco andante

(Postolina rostaje na przodzie sceny) cantabile

Już nad-cho--dzi

Ambasa-da djable śliska.

O-to jest list do są-sia---da.

Że-gnam

(Rejent i Papkin w ukłonach ceremonjalnych do końca sceny)

chwi---la jas-na, Ma--rzeń mo--ich kres się zbli-ża,

Papkin nóżki ściska, Za przyjęcie dzięki składa.

Nie ma za co.

espressivo.

Gdy ro-sta--nę je--go żo-ną, Mi-łość zy--cie

O, i owszem. Prosnę wró-cić. Su-pli-

Słu-ga, sługa uni-żo-ny. Nie wypa-da.

cresc

mi o-sło--dzi, Ach, tak, bo ko--cham go nad zy-----

ku-ję. Nie po-zwo-lę. O, bez wszel-kich ce--re--

Tylko z gó--ry. Jest tam który! Pa-nu

(Drzwi się otwierają i widać cztorech paziołków)

(40)

cie. By-waj zdrowy, mój Pop-ki-nie! I kta-niaj się Cześni-

monji

Ściskam nóżki, trafię mo-gę.

te-mu wskazać dro-gę.

Wziąć pod rę-ce, nie bez

(40)

ko--- wi

Ściskam nóżki-

zbój-tek las-ki.

las-ki, Schody ciemne,

macać trzeba.

Do wi-dre---nia! Do wi-drenia! Do wi-dre---

Do wi dre-----nia! Do wi-dre-nia! Do wi-dre---

Do wi-drenia! Do wi-dre----

nia!

nia!

nia!

(Papkin daje susa za drzwi, które się zamykają. Słychać łoskot, jakby zleciał kto ze schodów)

(41)

cre-scen-do

Rejent

Niech się drze-je

(Podstolina siada śmieje się głośno. Rejent wraca i składa pobrane pieniądze)

diminuendo

Adj

wo-la nieba, Z nią się zaw-sze zga-drać trze----

ba.

Zasłona szybko opada.

Kurier Akt 3-ci

Akt 4

Sala w zamku Cześnika. Goście. Jedni przy kieliszkach, drudzy taśmerą polonera. Cześnik uwija się między pijącymi. Dyndalski wydaje rozporządzenia Dubie. W głębi taras z widokiem na ogród.

Scena 1sza

Polacca maestoso.

Chór

Sop. Alt

Ten.

Bas

8va

mf

Niechaj żyje nasz gospodarz! Dzielny Cześnik

Niechaj żyje nasz gospo-darz, niechaj żyje nasz gospo-darz, Dzielny

niechaj żyje!

Cześnik niechaj żyje!

Pod-sto-li-na niechaj

8va

mf

żyje! Vivat państwo mło-dzi!

Dzi-siaj

1

dla nas dzień ra-dość-ci, Bo nasz Cześnik bez-po-

wrotnie

Dzi-siaj wresz-cie ruca kawalerski stan.

Dzi-ca kawaler-ski stan.

Dzi-ca kawaler-ski stan.

mf

Nr. 22. — A. K. Fischer, Bremen.

Więc śpie- szy - - my Więc spieszymy wszyscy w tan,

Więc spiesz-my tutaj wszyscy

2

Vi - - vat Oreś-nik! Niechaj ży - je

gva

nam!

Vi - - vat, vi - vat vi - - vat!

Vi - - vat, vi - vat

Vi - vat!

(Orędnik przechodzi koło różnych grup i trąca się kieliszkiem)

gva

vi - - vat! Prag-niem god - nie i o - cho - - - - tnie

Prag-niem god - - nie u - - - - czcić

Vi - vat!

3

oreszek

U - czcić dzień tak u - ro - czysty dzień.

dzień tak u-ro - czy - - sty dzień.

Vi - - - vat,

Vi - - - vat

cre - szcz - do

Vi - - vat!

vi - vat!

Vi - - vat! vi - vat

Vi - - vat! vi - - vat!

gva

4

Vi - vat, vi - vat

Nie - chaj ży - je

Nie - chaj

nasz gos - po - - - - darz!

gva

Nr. 22. — A. K. Fischer, Bremen.

5

Vi - - vat!

Niechaj żyje nasz gospodarz niechaj żyje

8va

Dzielny Cześnik niechaj żyje!

Podstoli na niechaj

nasz gospodarz, Dzielny Cześnik niechaj żyje!

8va

żyje!

Niechaj żyje państwo

8va

mto - - - - dzi,

Vi - - vat,

vi - - - - - - -

vat!

Vi - -

6

marcato

vat!

vi -

vat!

8va

Cześnik

O dzię - - ki wam, dzię - ki

Poco andante 7

wam, mi - li goś - cie, Za życz - li - wość dzięki wam!

Za to, żeście tak Taska - wie

Nawiedzili domek mój.

Cr

Dzię-ki wam! Lecz mi przykro,

mf

8

Cr

zie w tej do-bie Mu-szę was przyjmować sam,

p

Cr

Gdyż nadobna moja pa-ni Ślub-ny na się kładzie strój.

mf

Cr

Od komna-ty jej zastałem Tak zamknię-te szczelnie

9

p

mf

Cr

drzwi, Żem się wrócił, bo widocznie Wejść pozwolić nie chce

Cr

mi. Więc pro-szę was, proszę was, rozgośćcie się, Niech ten dom

p

Cr

wa-szym się sta - - - - nie.

mf

10

espressivo

p

Cr

(Goście rozchodzą się w różne strony, lecz ich widać wgłębi, przechadzających się po tarasie.)

mf

dimin

p

dolce.

Cr

Scena 2-a

Cześnik, Dyndalski (potem) Papkin.

Moderato

Cześn

Dynd

Cześn. Gdzie Papkin się po-dzie-wa?

11

Moderato

Nie wi-

Papk

Cr

D

dzia-łem go dziś jeszcze, Pewno, pew-no pat-kę

Moderato con moto.

Cresc. D

gdzieś za-le - - - - wa. Tra-pią mnie przeczucia wieszcze,

12

Moderato con moto

Pom. Cr

Nie mam do-tąd odpo-wie-dzi, Rejent jak-by wja-mie

P. Cr

sie-dzi. Na wia-domość ztamtąd czekam I dla te-go

Cr

z ślubem zwle - - - kam.

Allegretto moderato.

Fg

Dzwin

P. Cr

Papkin wkarnuje się w głębi. Ubranie trochę w nieładzie. Krok bojaźliwy i niepewny.

13

P. Cr

Po chwili zbiera się na dwagę i zbliża się śmielej.

gva

Crescendo.

mf

P. Cr

Z suchem gardłem. Pozwól

Jesteś przecie.

14

P. Cr

kap-kę. (Nalewa i pije) To mi spra - - -

mf

wa! Toż mu pierwsze w nos na tar-tem, Ażmu

mf

u-rósł na trzy pię - - - - - dzie.

(ze śmiechem) Toż to te-raz pływać

15

cresc

mf

bę-drie! Lecz cóż Re-jent? bę-dzie wiedzieć?

Allegretto

Przy-jął grzecznie, prosił sie-dzieć, Do-dał wi-na, zie-le-

(Dyndalski idzie w głąb sceny między drzewami.) (Cześnik okazuje gestami zniecierpliwienie.)

nia-----ka. Jakto? co-to?

(jakby do siebie) O--truł pewnie.

O-truł, mó-------wisz. Z tą nie-cno-tą Nie ma

16

żar-tów, mocium pa--nie. Nie bez te-go.... coś tu pa-li. Jak-że

rallentando.

przyjął me wy-zwa-nie? Cóż? A tam co?

Moderato.

(Papkin ostrożnie odbiera list.)

głuchoniemy? A-ha! z listu się do-wie-my.

(Czyta, a po chwili w największej złości podchodzi do Papkina.) Co, co, co, co!

17

cre-scen-do

To, to, to, to! Nam skrzyni---ta.

Pod-sto-li-----na.. Do Re-jen---

Allegro assai

Za-błą-dzi---ta. (drze list)

ta...

Allegro assai Do Re-jen-ta... do Re-jen-ta...

Za Wa-cia – – wa.

18

I chce... chce pójść...

(Obraca się wgłąb sceny)

Ho-la, ho – – la,

hej, dwo-rza-nie! Da-lej za mną, mocium pa- – –

(odchodzi na taras i wstawia z innymi na lewo.)

nie!

dimin.

19

Popkin niespokojny krzywi się i maca po brzuchu)

Scena 3a

Popkin później Dyndalski potem Cresnik

Molto moderato.

Tu coś bo-li.

O! aj! pieczę.

Molto moderato

Ach, to wi-no!

ta-kie mę-ty!

O zbrod-nia rzu! o prze-klę-ty!

Taka

20

pięk-na nisz-cryssz ró- – – – – że!

(Dyndalski zbliża się na przód sceny)

Ktoby się tam i ta-

dimin.

Nic nie bę-dzie zatem

ko-mit Na waszmości nędzne ży- – -cie!

zte – – go?

Cresnik mówił przecież..

(Mawliwie) Ha!

Ej, nie!

Cresnik! Ha, to co in-

21

ne-- go. Jaśnie panu wszystko wświecie Tak jest

mf

znane, jakby komu, Mój pa-niczu wwłasnym do-- mu.

mf p

O-trut! proszę, co za pso--- ta! Pro-szę,

mf

(odchodząc) U-mrzeć,

pro-szę, to nie-cno-- ta!

22

u-mrzeć, wielkie nie-ba! (z płaczem) Więc za

mf

rallent.

po--grzeb mój za-pła-cę- Potem- Re-quiescat in

rallent. e diminu.

pa----- ce. (Cześnik wraca na scenę bez dworzan)

Allegro assai

mf cresc.

(Papkin siedzi i płaczrac maca się po brzuchu)

Ho-la, ho-la, nie tak zro-bię.

mf

Wszystko to są z mydła ban--- ki,

23

(Namyśla się.)

Le-piszą ze-mstę przy-spo-so--bię,

A-le trze-ba za-żyć z mań--ki,

24

cre-ścen-do

By-łem sy-na do-stał wsiatkę, Mam dla nie-go do-brą

Wziąć go Ta-two do-stać

klat--kę.

Meno allegro

dimin

Tempo I°

mo-na, On jest tu--taj.

25

Co?

ów

crescendo

Nie-i-na-czej.

mtody?

Na me srko--dy W me kom-na-ty

cresc.

dwk się wkrada, Gdzie on? szukać! niech go chwy---

(odchodzi na lewo)

ca.

26

Scena 4a

Klara, Wacław - na boku Papkin

Allegretto poco agitato.

(Wacław w głębi, Klara z prawej strony)

Allegretto poco agitato.

con forza

Kla--ro, Kla--ro, co się

dzis-je! Los nas ści--ga na--zbyt sro-go-

Wszyst-kie drogie nam na-dzie-je Wjednej

Ach, Wa-cta-wie,

chwi-li prze-paść mo-gą.

nie mam wła-dzy. Mówić, ra-dzić wtej po-trzebie, Bo tru-

chle-ję tu o cie-bie.

Ach, ty nie znasz mego

stry-ja! Wpo-ryw-rości nie ma gra-nic.

28

Più tranquillo.

Nie lę-kaj się na-da-remnie. Dziś wieczorem....

Più mosso.

Ha-tas siły-sze- To com mówił... Po-tem, po-tem,

Più mosso.

cre- scen- do

I-dę te-raz, lecz z powro-tem.

Scena 5ta

Klara, Wacław, Cześnik (wychodzi z lewej) Dworzanie ze wszystkich stron otaczają Wacława. Papkin na boku.

Moderato con moto.

Sto-la, hola, mło-dy panie, Ob-je-chalim jak bart-

Moderato con moto.

ni-ka, Lecz choć du-żo przeciw-ni-ka Nie ci ste-go się nie

Lecz choć du-żo

Poco più lento

(do Cześnika)

(spokojnie) Czyż my śli-cie, że się bo- - - - - jęś? Jeślis

sta - nie.

Poco più lento.

29

espressivo

zbój - ca, masz mnie, sto - jęś, A - - le

cresc. molto

jeś - liś czło-wiek prawy, Ja-kąś taką daj sza-bli-nę, W Bo-gu wia-ra,

że nie rzgi - - - - nę! (Goście ptaki obojej zbliżają się na przód sceny)

Moderato tranquillo.

Su-biś, chłopcze, żeś mi

żywa - wy, Lecz nie o tem te - raz mo - - wa, Daj więc

30

bacz - ność na me sło - wa. Rejent wykradł narze -

crescendo

cro - nę I chce to-bie dać za żo-nę; Ty więc rę - kę od-dasz

Kla - - rze. To-bie żonka jakby nimfa Podsto -

li - nie grocho - wianka, 31 Rejen - to - wi tę - ga fimfa,

cresc.

Moderato con moto.

Mamyż

ci mnie zemsta dosko - na - ła.

Tak się skończy sprawa ca - ła.

Moderato con moto.

Nr. 22. — A. E. Fischer, Bremen.

(do Cześnika)

Klara: Fia, to wierzmy. Ślub brać dziś?

Natl: wie-ryć?

Cześ: Dziś.

Wacław: Fia! więc bierz — my.

Sop. Alt: Za-tem rę- kę daj dziś-

Ten. Bas:

32

Alt: Nie od te-go zda się o- na.

Ten: wi-cy, Nie od te-go zda się zda się o- na. Ple-ban cze- ka

Bas:

33

Cześn: (na stronie) Rejent skona.

Sop. Alt: już w ka-pli- - - - cy, Idź-my za-tem.

Ten. Bas: (Wyszedł odchodzą wrocławście wgłąb)

33

Popkiel: O for-tu-no ty-gry-si-co! I tru-cizn-na, i we-se-le-

crescendo

Pop.: To za wiele! to za wiele! (Odchodzi za innemi)

dolce

Scena 6a

Rejent (wchodzi z prawej i ogląda się na wszystkie strony)

Dyndalski (zbliża się swobodnie z głębi)

Andante con moto.

Rejent:

Dyndalski: Andante con moto.

Moderato tranquillo.

Rejent: 34 Dobry wie-czór, panie bra-cie.

Dyndal:

Moderato tranquillo.

34

otto

Rejent
Dyrektor

Cóż to, dziumę w zamku ma-cie? Żywej du-szy. Nie ma ko-mu Odpowiedzieć:

Pan czy wdomu.

Jest do u-sług.

Krecz cie-ka-wa:

Rejent

Cześnik wyzwał mnie na rę-kę, Więc wyszedłem i czeka-łem,

Rejent

Tak, czekałem na da-remnie. Lu-cha tylko jeszcze nie-

35

ma.

Ej, Tas-kawy mój Rejencie, Nie wy-zy-waj go na

Dyndalski

cię-cie, Bo jak machnie po pęt-li - - - cach, Zdywi-duje, jak Bóg

Dyndalski

Bo - - - giem.

(za scena)

Chór B

Niechaj żyją państwo młodzi! Vi-vat! vi-vat!

36

Cześnik
Rejent
Dyndalski

Któż we-se-le tu ob-cho-dzi?

Re-jen-to - - wicz.

Poco più animato

(za scena)

Cześnik
Rej

(gwałtownie)

Być nie mo-że!

37

Hej Dyndalski!

Cześnik

tam do czarta! O-kulbaczyć mi dziane-ta! (wchodząc) Już kaduczrie przeszła czwarta.

Scena 7a

Cześnik stoje jak wryty – Rejent kłania się nisko, potem patrzą oko w oko. Cześnik chwyta szablę, toż samo Rejent. Chwila zastanowienia. Cześnik walczy ze sobą, a Dyndalski wybiega do kaplicy.

Allegro non troppo.

Cześn.

Rejent

Alle non troppo.

38

8va

8va

di - mi - nue — en — do.

Cześn.

Nie wódź mnie na

Andante cantabile.

p rallentando

(4 Celli) pp

po - ku - sze - nie, Oj - ców moich wielki Bo - że!

Cześn.

Wszak, gdy wstąpił w pro - gi mo - je,

Włos mu z gło - wy spaść nie

Cześn.

mo - że.

(Odpasuje i kładzie karabelę na stół. – Rejent zawiesza czapkę

39

espressivo.

Cześn.

Rej.

na rękojeści swojej szabli.)

Cze - go żą - dasz?

cresc.

Moderato con moto.

Me - go

Cz.

R.

Ha, ha, roz - kosz mi je - dy - na! Bę - dziesz za - dość

sy - na.

Cz.

R.

miat'ztej stro - - ny- A - le z'zo - ną, czy bez żo - ny?

40

Crescendo

Cresc

(Wstrzymując się)

To... za wie-le..

Co za wie-le?

Cresc

Tyś mi u-- kradł moją wdo-wę, Bym ją zmienić na sy-

Poco moderato.

mf

Cresc

no-wę- Jam zatrzymał twego sy-na, By mu sprawić tu we-

(Wchodzą: Klara, Wacław, Pokkin, Dyndalski i goście z butelkami)

Cresc

se-- le-

Masz więc by-ka za in-dy--- ka-

Poco più mosso

41

mf

f

41

Klara

Wacław

Ach mój stryju, Niech się skończy ta za-wi-łość! (Klękają) Prze-bacz

Ach mój Oj-cze!

S A

Chor

T

B

Niech się skończy ta za-wi-łość!

Wł

Wacł

S

Chor

B

oj- cze i wra-jom-ną Po-bło-go-staw nasz mi-łość.

Po-bło-go-staw.

Scena 8ª i ostatnia.

Ci sami, Podstolina wchodzi i przypatruje się klęczącym.

Moderato.

Piu mosso

42

Manie wierzyć, co się

Piu mosso.

Podst

Rejent

Moderato

Wstań ser-deń-ko i chodź ze mną.

decrescendo

43

Pods

S A

Chor

T

B

drie-je! Wacław z Kla--- rą. Moderato con moto.

Rejent

Osrale---

Tak, to o- ni,

państwo mło-dzi!

Moderato con moto.

Podst

Rejent

Tak jest, wie -- rzę, już się sta-ło. Więc wam po-wiem

ję!...

Nr. 22 — A. E. Fischer, Bremen

i nie ma-To: Chcia-Tam za-mąż pójść czemprędzej, By nie

43

mf

zo-stać całkiem w nędzy- Ów mająt-tek zapi-sany Na czas tylko

mf

był mi da-ny; A w i-stotnym wiecznym da-rze Dziś przypada

cra- sen-do

szczęsnej Kla-rze.

(na stronie) Dwa majątki- kąsek gładki- Coś stryjo--wi

mf p

44

(na stronie) Za mienia stryjek Na siekierkę ki-jek.

A-le przez to dziś nie

żal tej gratki.

44

mf

Con moto.

Nie- ja z mego te zaplacę.

tracę U Re-jen-ta sto ty-się-cy.

Con moto

mf

Swe-go gnie-wu zwalcz o-stat-ki, Po-kło-go-staw twoje

cresc f

dziatki.

45

Moderato con moto.

Niech się dzieje wola nie-ba!

(ironicznie)

Wo-la nieba Zmią się zawsze

Wo-la nieba Zmią się zawsze

45

Moderato con moto.

45

p mf

Allegretto (Do Wactawa)

Mo-gę przestać na twem

rzgadrać trzeba.

Allegretto.

mf

Papk

sto-wie? Ręczysz pewnie za me zdrowie?

cresc.

(do Cześnika)

Te-raz wzy-wam waszmość pa- - - - - na, Każ nam

przynieść rozstrze- cha- - - - - na.

46

Moderato con moto.

Niech nam za-grzmią i gdan-

46

Wy- pi- je- my pierwszej pa- ry.

Pap

Cho T

B

Cześn

pa-ry, Wy-pi- je- my zdrowie pierwszej pa- ry.

Niech - - ize

mf

Cześn

będ- drie dziś we- se- le, Równie w sercach jak i w drie- le.

Cześn

(Podaje rękę Rejentowi)

Mo - - cium panie, z nami zgo - - -

Cześ

Kl

Nau

S

A

T

B

da!

Zgo- da, zgo- - da, tak jest zgo- - da, A Bóg

48

8vo

wtedy rę- kę po- - - da!

wtedy rę- kę po- - da!

8va

8va

Koniec!

Komisja Zabezpieczania Zbiorów
i Bibliotek Muzycznych
Rewindykacja 24/4/47
Przewodniczący Adam Chromiński

R 16/1135

R 1755

16b
Sz. 1133

9023

Zygmunt Noskowski.

„Zemsta za mur graniczny"
Opera w 4 aktach
według komedji Aleksandra Fredry.

BIBLJOTEKA
WARSZAWSKIEGO
TOW. MUZYCZNEGO